

[Landbrugsministeren]

gå med til, at K-lån kan bruges til gældsombytning eller refinansiering. Så vidt jeg husker, er man tidligere gået med til refinansiering af stambesætninger med K-lån, og hvorfor skulle man ikke kunne give K-lån til refinansiering, til ombytning af finanslån i forbindelse med gældssaneringsordningen, hvis de ellers opfylder betingelserne for at opnå K-lån, som andre har kunnet?

Må jeg så sige til sidst noget principielt. Både hr. Stubbjær Pedersen og hr. Collet har været inde på, at den vigtigste faktor er den generelle økonomiske politik. Nu skal vi selvfølgelig være lidt forsigtige med, hvad der sker i den økonomiske politik, men vi kan dog alle glæde os over, at diskontoen er faldet. Hver gang renten falder med 1 procentpoint, sparer landbruget i hvert fald 200 mill. kr. Hver gang lønomkostningerne falder med 1 point, falder landbrugets omkostninger med 200 mill. kr. Det er værd at tage med, og det er værd at se på, at det er dér, virkningerne skal ligge.

Et gennemgående træk er, at alle partiers ordførere er enige om, at rentebelastningen er for stor. Det synes jeg er værd at konstatere. Vi har forskellige måder at løse rentebelastningen på. Men det er nok rigtigt, som vist også hr. Bjørn Westh var inde på, at vi må leve med en dyr rente i hvert fald i den nærmeste fremtid. Jeg tror også, at vi i hvert fald ikke kommer tilbage til de rentevilkår, som vi havde for 20 år siden. Det tror jeg i al fald varer længe.

Men på den anden side har vi et ekstremt højt renteniveau. Jeg tror ikke, det ligger helt ude i fremtiden, at renten vil kunne falde 2-3 point, såfremt man fastholder den økonomiske politik.

Men en anden ting er, som nogen siger, at der i landbrugssektoren er en stor spredning, så det ikke er alle, der kan køre en produktion med 6 pct.s rente, og der er nogle, der kan køre en produktion med 20 pct.s rentebelastning. Det er yderpunkterne.

Hvis priserne og omkostningerne kan bevæge sig i et rigtigt forhold, ikke parallelt, men hvis omkostningerne kunne stige meget langsommere end priserne, skal der ikke meget til, før indtægterne bliver således, at de kan betale de forholdsvis høje renteomkostninger, der er i dette land.

Lad os tage den diskussion senere, men jeg håber på, at folkettingen vil være behjæl-

peligt med at få disse ændringer igennem så hurtigt som muligt, således at de penge, som vi alle er enige om skal ud til landbruget, kommer ud så hurtigt som muligt.

Jeg kan selvfølgelig også komme med polemiske bemærkninger over for hr. Bjørn Westh om, hvorfor dette nu er aldeles forkert, når det reelt bygger på nogle af de ideer, som også socialdemokratiet har været med til at knæsette. Men jeg er ikke ude på at grave grøfter. Jeg håber på et samarbejde, så vi kan få disse ting løst så hurtigt som muligt. Jeg tror, at jo hurtigere det kommer ud, jo bedre er det.

Til slut skal jeg sige noget om gældsafløsning. Jeg har sagt – og det skal jeg gentage – at aftalen med landbruget går ud på, at de skal komme med et materiale, som de udarbejder. Når det materiale kommer, vil vi tage fat på at diskutere gældsombytning. Det er, hvad jeg kan sige på nuværende tidspunkt. Men ellers vil jeg ikke udtale mig hverken om former eller noget som helst andet. Man kan tænke sig mange muligheder, men jeg mener, det saglige udgangspunkt skal være det materiale, som landbo- og husmandsforeningerne nu arbejder med og, vil jeg gå ud fra, kommer med inden jul.

Bjørn Westh (S):

Landbrugsministeren spurgte om, hvorfor dette nu var så galt i forhold til det, vi andre havde arbejdet med. Jeg må give landbrugsministeren ret i, at der jo ikke er flere penge i den landbrugsløsning, der nu bliver foreslået. Tværtimod har man foreslået at spare på kødkontrol og andet. Men der er andre ting. Der er det, at man vender om og siger, at nu er det ikke længere den animalske produktion eller specialproduktionerne, der skal have støtte. Nu er det også kornbrug med ned til 45 pct. i gældsprocent. Det har vi altid argumenteret imod i den tidligere regering, og derfor er det ikke blevet gennemført.

Der er spørgsmålet om K-lån til refinansiering. Her siger landbrugsministeren: ja men I er jo selv gået ind for det engang. Vi gik selv ind for det til stambesætninger, specielt fordi det var animalsk landbrug, vi ville støtte, og fordi det var en særordning. Landbruget har mange gange argumenteret for at få os til at udvide den. Vi har afvist det gang på gang.